

आश्रो(श्रो)तन ति० व्या+शु(श्रु)त-ल्यु । १२व्यक्त्वरण्योश्च
भावे ल्युट् । १२व्यक्त्वरणे भ० । “तर्पणैः घटपाकैश्च धूमै-
राश्रोतनैस्तथा” । “हितमज्ञादिकं सेके तथाश्रोतनमेव”
च । “लोमावज्जं पथ्यमाश्रोतने वा सर्पिर्हितं बटि-
काङ्गं शरोध्रम्” इति च दुह० ।

आश्रम पुं० अश्रमोपिकारः अण् वा टिञोपः । प्रस्तरविकारे
आश्रमके पुं० अश्रमना कायति कै-क । वास्तुदेशावयव
पामभेदे 'वास्तुवायवप्रत्ययचकण्डाश्रमादिभ्य्' पा० ।
तल भवः इभ्य् । आश्रमिः तदुपामभवे लि० ।

आश्रयन पु० आश्रयनोपकार अण् वा टिबोपाभावः । याभाष्यं
विकादे 'यथापमाश्रयनप्रत्यय' सेवुं भक्तेश्वरमुद्रिहम्
भक्तिः । आश्रयनः स्वार्थसारथेयत्वसु अण् तदपत्यं छ'स्त्री
आश्रयन्य लि० आश्रयन+अतुरर्थ्याम् संज्ञाश्ला० शयः । प्रक
रयजित्तदेयादी ।

आश्वभास्क वि० अश्वभास्कं हरति वृद्धिं आवृद्धिं वा
 वंशा० ठण् । प्रस्तरस्य १ हारको श्वाहको शतदावाहको च ।

प्राश्नरथ्य-पु० अश्वरथस्य तुनेरपत्यम् गर्गा० यज् । अश्वर-
थर्षेरपत्ये "अभिव्यक्तोरित्वाश्वरथ्यः" या० छ० । गोता-
यत्ये तु कथना० व्यण् । अश्वरथ इत्येव स्त्रियां ङोप् ।

“मित्रवृत्तिराश्वरिणी न सिध्यति” उच्यते ।-

प्राश्नायन पुंस्त्री अश्ननो गोत्वापत्यम् अश्ना० फल् । अश्ना-
नर्षेणोत्वापत्ये स्त्रियाम् अश्नीप् ।

प्राश्निक ति० भारभूतमस्मानं हरति वहति व्यावहति वा वंशा
ठण । भारभूतमस्तरस्य १ हारके २ वाहके ३ व्यावाहके च ।

आश्लेष पुंस्त्री अश्लु+शुभा०ङक् । अश्लुनामकर्त्तरपथे ।
 आश्लान लि० आ+श्ले-ता । जनीभूते शुष्कप्राये “पञ्चाश्ला-
 नकर्द्दमान्” एषुः । “अन्तराश्लानाश्चान्नहृदियदधि-
 विन्दन्ता” काद० ।

आय त्रि० अत्रमेव साधेऽयम् । बहुवर्णने ।

आश्रयण न० आ+आ-णिच् पुक् छले ह्युट् । पाणे ।

आश्रम पुनः आश्रम-आधारे चम् अद्विजः । ब्रह्मचर्या-
दिने यास्वोक्ते षडर्भभेदे, “विनाश्रमं न तिष्ठेत्तु दिन-
मेकमपि द्विजः । आश्रमेण विना तिष्ठन् प्रायश्चित्तीयते
द्विजः” दशः । अत्र द्विजपदस्योपलक्षणपरता यत् रघु-
नन्दमेव स्थापितं तदाह्नुतयन्दे निराकृतम् ७५२ पृष्ठे
दृश्यम् । सुनीनां श्वाचस्थाने, श्मशे ४ तपोवने “प्राप्तुं दाय-
वाश्रममश्रमेण” “तौ दम्पती दक्षिणस्य गुरोर्गन्तव्य-

राश्रमम्” । “स किञ्चाश्रममन्यमानश्चितः” म इष्मा-
पयथाः प्रापदान्मन् आन्वाहनः” “अभ्युद्यिताम्नि-
पिशुनैः—अतिधीनान्मनोमुखान्” इति च रघुः ।
“कमलासनमिवान्मनसुखम्” इति काद० । “ब्रूया देवं
तव सहचरो रामगिर्याश्रमस्थः” मेघदू० । सर्वज्ञेयज्ञानेन
विश्रामस्थाने परमेश्वरे च । “आश्रमः अमणः आसः सुपणी
वायुवाहनः” विश्वसह० “आश्रमवत् सर्वेषां संसारारण्य
भ्रमतां विश्रामस्थानत्वादान्मन्” इति भा० तत्र आश्रमेषु
कुल कस्याधिकार इति तावन्निरूप्यते । “चत्वार आ-
श्रमाश्चैव ब्राह्मणस्य प्रकीर्तिताः । गार्हस्थ्यं ब्रह्म-
चर्यञ्च वानप्रस्थं त्रिभुक्तम् । क्षत्रिये वापि कथिता
आश्रमास्तय एव हि । ब्रह्मचर्यञ्च गार्हस्थ्यमाश्रमद्वितयं
विधुः । गार्हस्थ्यं च त्रितयं त्वेकं गृह्यस्य ऋणमावहेत्” माध०
६ तथामनु० । “चत्वारो ब्राह्मणस्योक्ता आश्रमाः श्रुति-
नोदिताः । क्षत्रियस्य त्रयः प्रोक्ता द्वानेको वैश्यगृह्योः”
नि० सि० पूर्वमु० बर्हस्पतेः चत्वारान्श्रमादयः इति । तत्र
कसौ दीर्घकावत्रह्मचर्यवानप्रस्थान्मनौ न सः गृह्यस्य भिन्नु-
काश्रमावेव । “गृह्यस्यो भिन्नुकश्चैव आश्रमौ द्वौ कसौ युगे”
इति स्मरणात् । तत्र संन्यासो विप्रस्यैव अधिकारः ब्राह्मणाः
प्रव्रजन्तीति जाबालमुतेः “आत्मन्यग्नीनु समारोष्य ब्राह्मणः
प्रव्रजेत् गृहादिति” वा० ऋतेरिति बह्वः । “ब्राह्मणः क्षत्रि-
यो वाप्य वैश्यो वा प्रव्रजेद्गृहादिति” कौर्मवाक्यात् क्षत्रि-
यादीनामपि तत्राधिकारः पूर्ववचनान्त कथायादिवत्
निदण्डधारणविषयम् । “सुखजानामयं धर्मो यद्विष्णोर्लिङ्ग-
धारणम् राजन्यवैश्ययोर्नैव दत्तालेयमुनेर्मतम्” बौध्वा०
ऋतेः । अयमेव पक्षो मल्लिनाथेन समर्थितः यथा अत्र
वदामि “ब्राह्मणाः प्रव्रजन्ति” इति श्रुतेः “आत्मन्यग्नीनु
समारोष्य ब्राह्मणाः प्रव्रजेद्गृहात्” इति मनुस्मरणात्
“सुखजानामयं धर्मो यद्विष्णोर्लिङ्गधारणम् । बाहु-
जातो रजातानामयं धर्मो न विद्यते” इति निषेधाच्च
ब्राह्मणस्यैव प्रव्रज्जा न क्षत्रियादेरिति तथापि “यद-
हरेवं विरजेत् तदहरेव प्रव्रजेत्” इत्यादिश्रुतेस्त्वेवार्थक-
साधारणात् “त्रयाणां वर्णानां वेदमधीत्य चत्वार आ-
श्रमाः” इति सूत्रकारवचनात् “ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि
वैश्यो वा प्रव्रजेद्गृहात्” इति स्मरणात् “सुखजानामयं
धर्मो वैष्णवं लिङ्गधारणम् । बाहुजातो रजातानां त्रि-
दण्डं न विधीयते” इति निषेधस्य निदण्डविषयत्व-
दर्शनाच्च कुलचिदु ब्राह्मणपदस्योपलक्षणमावधानाः केचित्